

F. t. l. om miljøbeskyttelse.

Til kapitel 8.

I forslag I var der som kapitel 6 optaget bestemmelser om laboratorier og sagkyndig bistand. Sigtet med disse bestemmelser var at tilvejebringe grundlaget for en planlægning og koordinering af kommunernes laboratorievirksomhed for at sikre den bedst mulige udnyttelse af den til rådighed værende sagkundskab.

Da de eksisterende kommunale laboratorier i første række beskæftiger sig med opgaver vedrørende levnedsmidler, er disse bestemmelser nu i stedet optaget i lovforslaget om levnedsmidler m. m., som er fremsat tidligere i denne folketingssamling. Der henvises til kapitel 9 (§§ 51-57) i det nævnte lovforslag samt bemærkningerne hertil.

I forslag I var som § 43 optaget en særlig bestemmelse, hvorefter ministeren for forureningsbekæmpelse kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelserne og amtsrådene kun med ministerens godkendelse kunne antage personale med videregående uddannelse eller særlig sagkundskab, og at antallet og fordelingen af personale med sådan uddannelse skulle optages i en samlet plan, der skulle forelægges ministeren til godkendelse. Der har under drøftelserne med de kommunale organisationer været rejst spørgsmål om, hvorvidt bestemmelsen ville være i strid med § 5, stk. 3, i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 220 af 4. juni 1969 om Kommunernes Lønningsnævn, hvorefter nævnet kan fastsætte retningslinjer for antallet af stillinger i nærmere angivne personalegrupper. Denne bestemmelse dækker såvel tjenestemandstillinger som andre stillinger. De kommunale organisationer har derfor gjort gældende, at der af nævnet allerede på grundlag af disse regler vil kunne gennemføres den ved lovforslaget ønskede regulering med henblik på bedst mulig udnyttelse af den kvalificerede sagkundskab.

Under hensyn hertil og da de kommunale organisationer har fundet det principielt forkert på anden måde at søge gennemført en kontrol med disse forhold, er bestemmelsen udgået i det nye forslag således, at de hensyn, som bestemmelsen skulle tilgode, vil blive varetaget af Kommunernes Lønningsnævn efter nærmere aftale med ministeren for forureningsbekæmpelse.

Til § 59.

De i forslag til lov om levnedsmidler m. m. kapitel 9 (§§ 51-57) omhandlede laboratorier vil i første række skulle beskæftige sig med undersøgelse af levnedsmidler og drikkevand. De vil imidlertid også i et vist omfang kunne varetage miljømæssige opgaver, og der er derfor i § 59 optaget en bestemmelse,

som henviser til laboratoriereglerne i forslaget til lov om levnedsmidler m. m. Man opnår herved, at der i de af kommunerne og amtskommunerne udarbejdede planer, jfr. § 52 i forslaget til lov om levnedsmidler m. m., optages bestemmelser om, i hvilket omfang de kommunale laboratorier skal varetage miljømæssige opgaver. Der tilsigtes herved en samordning af hele den kommunale laboratorieaktivitet, således at man kan søge frem mod en hensigtsmæssig arbejds- og opgavefordeling laboratorierne imellem, med henblik på den bedst mulige udnyttelse af ressourcer og personale. De kommunale laboratorier vil først og fremmest kunne udnyttes i forbindelse med spildevandsundersøgelser og kontrol med rensningsanlæg, men også på andre områder vedrørende miljøbeskyttelsen vil laboratorierne — eller et mindre antal, der udbygges til sådanne formål — kunne deltage. Vedrørende spørgsmålet om de kommunale laboratoriers opgaver inden for miljøbeskyttelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 37-39 i forslag I og til hygiejnekommissionens betænkning, specielt bilag B (side 229-283).

Til § 60.

Denne bestemmelse forekom ikke i forslag I, men er identisk med § 57 i forslag til lov om levnedsmidler m. m.

Man har fundet det hensigtsmæssigt at kunne autorisere private laboratorier til efter nærmere retningslinjer at udføre visse analyser, som ikke hensigtsmæssigt kan foretages på et offentligt laboratorium, eller som lige så vel kan foretages af et privat laboratorium. Der erindres om, at der i vandløbsloven (§ 92 a) og i vandforsyningsloven (§§ 49 og 65) er hjemmel til at autorisere laboratorier til foretagelse af undersøgelser efter disse love. Sådanne autorisationsordninger er imidlertid ikke blevet ført ud i livet. Derimod har landbrugsministeriet autoriseret et antal private laboratorier til at foretage analyser af gødningsstoffer og andre forhold af betydning for landbruget.

Det vil være naturligt, at kommunerne og amtskommunerne, ved udarbejdelsen af de i § 52 i forslag til lov om levnedsmidler omhandlede planer, er opmærksom på, hvilke private laboratorier man eventuelt kan betjene sig af, således at disses kapacitet indgår i bedømmelsen af det samlede behov for laboratoriekapacitet inden for området.

Det er ikke tanken at overlade den offentlige kontrol til en virksomheds eget laboratorium eller til laboratorier, der drives af brancheforeninger el. lign., men bestemmelsen i § 60, stk. 1, muliggør, at kommunalbestyrelserne efter behov vil kunne